

La Fura, a La Mirona

La Fura dels Baus, que aquest any celebra el seu 40è aniversari, porta demà a la sala saltenca la recreació d'un dels seus espectacles clàssics dels 90: 'Manes'

“Aquesta obra provoca tant el públic ara com el 1995, quan es va estrenar”, afirma Pera Tantiñà

La Fura dels Baus [<http://www.lafura.com/ca/>] representarà demà diumenge un dels seus clàssics, Manes, a la sala La Mirona [<http://www.lamirona.cat/>] de Salt (18.30 h, 17 i 20 euros), un espai on rarament es poden veure espectacles teatrals, però absolutament idoni per a aquesta proposta escènica, que també s'ha pogut veure en poliesportius o places de braus. “De fet, el que necessitem és un espai més o menys diàfan que faci 20 per 20 metres”, afirma Pera Tantiñà, el director d'aquest Manes, estrenat inicialment el 1995, i membre fundador de La Fura dels Baus, companyia que aquest any celebra justament el 40è aniversari del seu naixement. Especialment en els anys vuitanta i noranta, La Fura dels Baus va ser un gran revulsiu dins l'escena teatral catalana, pels seus impactants muntatges, però sobretot a partir de l'olímpic 1992, la companyia va anar creixent en popularitat en l'àmbit internacional i diversificant les seves propostes, en àmbits tan diferents com ara l'òpera i l'organització de grans esdeveniments que volen marcar la diferència. De fet, Tantiñà és un dels sis directors de La Fura dels Baus: una peculiaritat que encara fa més única aquesta companyia històrica i contribueix a la diversificació del llenguatge furero original, amb espectacles tan diferents com ara Frankenstein, Carmina Burana o Turandot. I Manes.

“La visceral experiència furera, dirigida per Pera Tantiñà, continua remouent budells”. Així s'anuncia la “recreació” de Manes al web de la Fura [<http://www.lafura.com/ca/>]. Tantiñà insisteix que aquest nou Manes, que ja fa uns quants mesos que volta pel món, manté l'essència de l'original, però no és una rèplica exacta d'aquell primer espectacle, entre altres coses perquè –una obvietat– els intèrprets són uns altres: una dotzena d'actors i actrius joves disposats a embarcar-se en una aventura escènica tan intensa per a ells com per als espectadors. “Els situem en un context semblant a l'oriental i sempre poden sortir coses noves. Manes no té pròpiament una història, una dramaturgia molt concreta, sinó que està formada per una sèrie d'escenes amb una composició marcada sobretot pel ritme. Tot i que el llenguatge furero no està gaire present en el teatre que es fa actualment, crec que els actors i actrius joves també tenen ganes de fer aquest tipus de coses. De fet, en aquest espectacle l'element bàsic és l'actor en si mateix”, afirma Tantiñà, que continua transmetent una gran passió per la seva companyia: “La Fura és com la nostra mare i el que més ens encanta és ser fureros. I furero és tot allò que fan els fureros, sigui com sigui.” Aclarit.

Després de més de dues dècades, Manes continua mantenint la seva força, en un món on molts espectadors tenen la sensació d'haver-ho vist ja gairebé tot: “Aquesta obra provoca tant el públic ara com el 1995, quan es va estrenar, segurament perquè la visceralitat del nostre llenguatge el fa encara més atemporal”, subratlla el director sobre aquesta Manes 100% furera.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-03-2019, Pàgina 60

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1563141-la-fura-a-la-mirona.html>